

[Miljøministeren]

ting, som må afklares, selvfølgelig også økonomien. For fru Lone Dybkjær var det afgørende, at man kunne få en klarlægning af økonomien. Det er svært på nuværende tidspunkt, men jeg kan da sige, at den erstatningsregel, som er foreslået, er en videreførelse af den erstatningsregel, som blev anvendt i forbindelse med zonelovens ikrafttræden i 1970. Det er også denne regel, der danner grundlag for erstatningerne ved den nugældende tilbageførselsadgang. Ved erstatningsopgørelserne efter zonelovens § 12 var betingelserne for at få tilkendt erstatning kun opfyldt i få tilfælde. Der blev fremsat 26.000 erstatningskrav, men mange af kravene blev frafaldet, fordi ejendommene senere kom i byzone, eller fordi der blev givet en dispensation til ønsket om udnyttelse. Knap 400 fik tilkendt erstatning, og det samlede beløb udgjorde ca. 19 mill. kr., eksklusive renter. Der har været meget få sager med erstatningskrav efter de gældende regler om tilbageførsel. Der har derfor ikke kunnet danne sig nogen praksis på dette område.

På dette grundlag er det ikke muligt at angive noget skøn over de mulige udgifter til erstatninger. De ejendomme, som tilbageføres, vil formentlig være dem, som ikke inden for en overskuelig årrække vil kunne udstykes eller bebygges. Derfor forventes det, at betingelserne for at opnå erstatning i de fleste tilfælde ikke vil være opfyldt.

På grundlag af de undersøgelser, som tilbageførselsudvalget og planstyrelsen har foretaget, skønnes det, at 300-400 private grundejere vil få tilbageført deres ejendomme og dermed har adgang til at fremsætte erstatningskrav. Hertil skal lægges de grundejere, som selv begærer deres ejendomme tilbageført. Det skønnes, at det vil koste ca. 1 mill. kr. i sagsomkostninger med de 300-400 sager, det drejer sig om.

Jeg skal gentage mit tilsagn om positiv medvirken i udvalget, også i de spørgsmål, der er rejst, og som ikke er blevet nærmere uddybet i besvarelsenerne, herunder også offentlighedsproceduren.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske korte bemærkninger.

For det første til hr. Stavad. Vi vil gerne drøfte enkeltheder i lovforslaget og besvare

de eventuelle spørgsmål, der måtte være, bl.a. spørgsmålet om, hvorfor vi har valgt at tilrettelægge tilbagebetalingen på denne måde, og hvorfor vi ikke har valgt en anden facon. Vi har faktisk gjort os umage med at udforme forslaget sådan, at det kunne føles så retfærdigt som muligt, og jeg tror, at hr. Stavad, hvis han stiller spørgsmålet og får svarene, vil se, at det nok er vanskeligt at lave det på anden måde.

Så skal jeg sige til hr. Carl Martin Christensen, at det rigtigste, der er sagt i dag, vist var, at der med disse lovforslag er tale om en retfærdighedshandling, hvor det bliver muligt at give rimelig kompensation for de ejendomsskatter, som disse ejere har betalt for meget på grund af byzonebeliggenheden.

Endelig skal jeg håbe, som det også blev sagt før, at udvalgsarbejdet i de forskellige udvalg kan gå så hurtigt, at lovforslagene kan vedtages inden sommerferien. Jeg synes faktisk, vi skylder de mennesker at få ordnet denne sag.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter den meget grundige gennemgang af udtalelserne, der er kommet her i salen, som mine kolleger miljøministeren og indenrigsministeren nu har foretaget, skal jeg blot til hr. Stavad sige, at jeg godt kan forstå, at han undrer sig over, at tilbagebetalingen af frigørelsesafgiften altid skal ske til den nuværende ejer og ikke til den, der har indbetalt den. Men det er selvfølgelig naturligt, at det er sådan, fordi overdragelsessummen ved overdragelsen fra den, der har betalt frigørelsesafgiften, jo næsten altid indeholder betaling for ejendommens byzoneplacering, og frigørelsesafgiften udgør jo en procentdel af denne værdi. Så er det da helt reelt, at den nye ejer, der har betalt afgiften, også skal have den tilbagebetalt igen.

Jeg er sikker på, at hvis vi får lejlighed til at drøfte det i udvalget, så vil dette spørgsmål og eventuelt andre tvivlsspørgsmål blive afklaret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.